

Diefstal van het land levert vooral frustratie op

Akkerbouwers doen vrijwel nooit aangifte

In oogsttijd worden akkerbouwers geregeld geconfronteerd met diefstal van hun product van het land. Voor velen is dit een bron van frustratie. Het gaat hen niet om de hoeveelheid die ze kwijtraken, maar om het principe. Er is onder de boeren best begrip, maar dan willen ze het uitgelegd hebben.

Theo van Eeden-Petersman, akkerbouwer in Benthuizen (ZH), heeft er elk jaar last van. Vooral bij zijn percelen gelegen rondom Bleiswijk langs de fietspaden wordt zijn oogstproduct onbetaald meegenomen. Gemiddeld raakt hij op deze wijze zo'n 50 tot 100 kilo aardappelen en uien kwijt. „Het gaat niet om die uien en die aardappelen, maar meer om het principe”, zegt hij. „Ik krijg nooit de kans om te vragen waarom ze het doen. Want ze zijn meteen weg als je eraan komt. En dat is jammer, want ik zou graag de reden weten. Hebben ze geen geld om het zelf te kopen, dan zouden ze gerust wat mee mogen nemen, maar zolang ik dat niet weet, moeten ze mijn producten laten liggen.”

Onlangs nog, tijdens het uien rooien, zag hij iemand de uien gewoon uit het zwad pakken en in een zak doen. „We zijn er meteen naar toe gereden met de trekker, maar voordat wij er waren, was die man al weg.”

Als mensen tijdens het aardappelen rooien aardappelen van het land komen rapen, vindt hij dat niet erg, mits het gevraagd wordt. Vervolgens wijst hij ze dan de plaats waar veilig geraapt kan worden. Niet in de buurt van de machines. „Zolang mensen zich daaraan houden, heb ik er geen moeite mee. Ik ken wel een verhaal van een collega bij wie ze zonder te vragen aardappelen geraapt hadden. Een paar zakken vol. Vervolgens pakt de collega die zakken en kiepert ze zo in de kar. Ik zou het zelf zo niet doen, maar ik vond het wel een mooi verhaal.”

De politie bellen heeft Van Eeden-Petersman nog nooit gedaan. Het kost te veel tijd en er zal ook weinig mee gebeuren, denkt hij. „En eigenlijk vind ik dat ook wel te ver gaan. Maar hoe je het ook wendt of keert, het is gewoon diefstal. Ik ga ook niet bij iemand in zijn tuin bloemen plukken.” Een oplossing heeft de akkerbouwer niet voor dit probleem. „Je kunt wel een bord in je perceel zetten met daarop de tekst 'Verboden aardappelen te rapen', maar dat helpt ook niet. Ik zou graag het gesprek aangaan, maar helaas, dat is tot nu toe nog nooit gelukt.”

Facebook en Twitter

Wim de Witte, akkerbouwer in Steenberg, belt zeker een volgende keer wel de politie en gaat aangifte doen. Onlangs betrapte hij een uien dief in zijn veld. Hij ging erheen en vroeg de man wat hij ervan zou vinden als er bij hem iets uit zijn tuin meegenomen zou worden. „De man antwoordde dat hij dat niet leuk zou vinden. Ik vroeg hem toen of ik de politie moest bellen, maar dat wilde hij uiteraard niet. Hij vroeg nog wel of hij terug

mocht komen als we aan het rooien waren, maar ik heb hem toch maar eens even goed verteld dat ik hem nooit meer wil zien.”

Het is de eerste keer sinds jaren dat de akkerbouwer iemand betrapt heeft, al denkt hij dat er toch wel geregeld product ongevraagd meegenomen wordt. Ook bij hem liggen nogal wat percelen naast een fietspad, onder andere een perceel met wortelen. „Daar zullen er ook wel wat uitgehaald worden. Een volgende keer doe ik trouwens precies hetzelfde”, zegt hij. „Ik geef ze flink op hun donder en dan bel ik de politie wel.”

Aardappelen rapen tijdens het rooien vindt De Witte geen enkel probleem, „als ze maar niet in de buurt van de machines komen. Dan stuur ik ze weg.” Goede maatregelen om dit soort diefstal te voorkomen, kan hij niet noemen. „Je product ligt op een open veld. Dat kun je niet afgrenzen. Ik zet het wel met foto op Facebook en Twitter om een afschrikkende te bevorderen en dat levert zeker reacties op. Dat leest iedereen.”

Twee weken later betrapt de akkerbouwer een paar worteldieven. Dit keer belt hij meteen de politie. Na ongeveer een half uur is deze ter plaatse en het stel wordt meegenomen naar het politiebureau. „Gerechtigheid”, vindt De Witte. „Het is immers gewoon diefstal, ook al gaat het maar over een paar kilo wortelen. Maar als iedereen in Nederland zo gaat denken, is het einde zoek.”

Wortelen voor de konijnen

„Ik heb onlangs een man betrapt op het stelen van wortelen uit het veld”, vertelt Reint Risseeuw, biologisch akkerbouwer in Schoondijke (ZL). „Ze waren voor zijn konijnen, vertelde hij me.” Risseeuw was er best boos over en heeft de wortelen weer van hem afgenomen en hem verteld dat hij het maar niet nog een keer moet doen. In zijn perceel pompoenen ziet hij ook dat er pompoenen weggehaald zijn. „Vaak mis

je de eerste meters. Het is niet zo dat ik er veel last van heb, maar ik vind het ook niet leuk. Het kost me misschien een 100 euro op jaarbasis, maar het gaat om het principe. Het is hetzelfde als het stelen van een fiets. Dat mag ook niet.”

De akkerbouwer is ervan overtuigd dat het niet tegen te houden is. Een hek om het perceel zetten ziet hij als onzinnig. „Daar klimmen ze ook overheen. 99 procent van de bevolking doet zijn huis ook op slot, maar er wordt nog genoeg ingebroken.”

Bord met geldbakje

Tijdens de aardappel oogst wordt er ook bij Risseeuw op het perceel aardappelen geraapt. Het wordt in bijna alle gevallen door de personen gevraagd en dan mag het van de akkerbouwer. „Mits ze in een hoek gaan rapen waar we niet bezig zijn. Het is gevaarlijk als ze in de buurt van de machines zijn. Je ziet ze gewoon niet. Vaak zijn het ook wat oudere mensen die niet snel weg zijn. En wie het niet vraagt, die stuur ik van het land af.” Goede preventieve maatregelen zijn er niet, denkt Risseeuw. „Misschien een bord in het perceel met een geldbakje erbij, levert het nog wat op ook”, lacht hij.

Zijn buurman woont vlak bij een boomgaard. Deze ziet geregeld mensen uit de boomgaard komen met zakken appels. „Hij belt de politie wel eens. Zelf doe ik dat niet. Daar ga ik geen energie in steken, daarvoor gebeurt het dan ook te weinig bij me, maar ik kan me de frustratie van collega's wel voorstellen die vlak bij een dorp wonen en waarbij het veel vaker gebeurt.”

Liever heeft Risseeuw dat mensen gewoon komen vragen of ze een pompoen of een paar kilo aardappelen gratis kunnen krijgen. „Dan geef ik het nog mee ook. Dat zie ik als promotie voor de sector. Of het moet om een veelvoud gaan. Daar heb ik gewoon een prijs voor.” ■

Probleem oogstdiefstal onbekend

Binnen de Vakgroep Akkerbouw van LTO Nederland is het probleem nauwelijks bekend; er wordt in ieder geval niet over gesproken. Jeroen Kloos, secretaris van de vakgroep, laat bij monde van persvoorlichter Jack Luiten weten dat het wellicht om incidenten gaat en dat het probleem niet op grote schaal voorkomt. „Het is de verantwoordelijkheid van de boer zelf om te zorgen dat dit niet voorkomt. In de praktijk is dit gemakkelijk gezegd, maar de sector moet

zelf alle mogelijke moeite doen om diefstal te voorkomen.” Bij de Landelijke Voeding Politie is het probleem eveneens onbekend. „Er zijn geen cijfers van bekend”, zegt woordvoerder Sven van de Burg. „Wellicht omdat deze diefstal op kleine schaal voorkomt en akkerbouwers geen aangifte doen. Dan hebben wij er landelijk geen beeld bij.” Politie Zeeland/West-Brabant en Politie Noord-Nederland hebben ook geen cijfers paraat.